

מסכת בבא מציעא

פרק ה' משנה י'

אָמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ, נִכַּשׁ עַמִּי וְאַנְכַּשׁ עַמֶּךָ, עֲדָר עַמִּי וְאַעֲדָר עַמֶּךָ, וְלֹא יֹאמַר לוֹ נִכַּשׁ עַמִּי וְאַעֲדָר עַמֶּךָ, עֲדָר עַמִּי וְאַנְכַּשׁ עַמֶּךָ. כָּל יָמֵי גָרִיד, אָחָד. כָּל יָמֵי רְבִיעָה, אָחָד. לֹא יֹאמַר לוֹ חָרַשׁ עַמִּי בַּגָּרִיד וְאַנִּי אֶחָרַשׁ עִמָּךְ בְּרְבִיעָה. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אָמַר, יֵשׁ רַבִּית מְקַדָּמַת וְיֵשׁ רַבִּית מְאַחֶרֶת. כִּיצַד. נִתֵּן עֵינָיו לְלוֹוֹת הַיָּמִנִי, וְהָיָה מְשַׁלֵּחַ לוֹ וְאָמַר בְּשָׁבִיל שְׁתַּלְוִנִי, זֶה הִיא רַבִּית מְקַדָּמַת. לָזֶה הַיָּמִנִי וְהַחֲזִיר לוֹ אֶת מְעוֹתָיו, וְהָיָה מְשַׁלֵּחַ לוֹ וְאָמַר בְּשָׁבִיל מְעוֹתֶיךָ שְׁהִיוּ בְּטָלוֹת אֵצְלִי, זֶה הִיא רַבִּית מְאַחֶרֶת. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, יֵשׁ רַבִּית דְּבָרִים, לֹא יֹאמַר לוֹ, דַּע כִּי בָא אִישׁ פְּלוֹנִי מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי:

